

O odnosu prema novonastaloj NDH:

„Hrvati su prihvatili NDH kao svoju državu, ali ne nužno i njen režim. Ovi drugi, kao, uostalom, ni danas, hrvatsku državu nisu mogli ni zamisliti.“

Neki su uvijek protiv a neki se uvijek boje:

„Najavljujući nakanu da se postavi ova SPOMEN-PLOČA čuli su se neki prigovori, sumnje i bojazni. Pa za ime Boga, zar ćemo još i danas u slobodnoj državi Hrvatskoj s bojaznima u duši pristupati spomenu vlastitih žrtava“.

O antifašizmu i jugoslavenstvu:

Zar ćemo se bojati „postavljanja SPOMEN-PLOČE-HRVATIMA, žrtvama jedne izopačene općejugoslavenske unitarističke ideje, pa skrivala se ona i iza imena antifašizma, imena sustavno zloupotrebljavanog u borbi protiv svega hrvatskog.“

Zašto?

„POGINULI SU, UBIJENI SU SAMO ZATO ŠTO SU BILI HRVATI, ŠTO SU VOLJELI SVOJU HRVATSKU, SVOJU DRŽAVU, A PROTIV SVAKE JUGOSLAVIJE.“

Oni su veliki do neba:

„I kad bi bilo moguće, da se svi zajedno, i mi živi i oni mrtvi, još jednom kao nekad, sastanemo u ovoj GIMNAZIJI, oni bi u tom času za nas bili ljudi - ljudi visoki do neba.“

U međuvremenu je i Vicko Kavalir preselio na drugi svijet. Ostao je njegov govor tiskan u „Zavičaju“ i spomen ploča u gimnaziji.